

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 14

Dissabte, 10 de febrer del 1979

Preu: 25 ptes.

Editorial

Quatre Joglars indultats

El Judici Civil ens portarà sorpreses

Miriam de Maeztu, Gabriel Renom, Andreu Solsona i Arnau Vilardebó han estat indultats. D'aquest alliberament dels quatre membres engarjolats se n'ha fet ressò tota la premsa. Per nosaltres la notícia es mereix, a més, un altre comentari.

«Els Joglars» han tingut una vinculació especial amb la nostra ciutat. Hi van estrenar el «Mary d'Ous» i l'«Alias Ser-rallonga». Els seus espectacles han estat representats en el teatre de La Unió Liberal, a l'Institut Nacional de Batxillerat, al Casino-Club de Ritme i a l'envelat de la Pista del Handbol.

L'Arnau Vilardebó i Cladellas té una clara vinculació familiar granollerina. Fa poc vingué a representar «Woyzeck» en el darrer cicle de teatre i parlava dels seus parents, dels carrers, i anècdotes locals com un ciutadà més. Ens comentava llavors com esperaven amb candele-letes la notícia de l'indult. Volien l'amnistia, que borra la falta.

Refusem d'entrar en el tema de l'opor-tunitat del moment i de l'hora política en què arriba. Volem parlar de les inci-dències de caràcter més localistes.

El 18 i 19 de novembre de 1977 ens representaren en el Casino-Club de Rit-me l'obra «La Torna». I aquelles actua-cions van ser el mòbil d'una denúncia. Va ser el llavors Tinent de la Guàrdia Civil de Granollers, qui va tramitar-la. Les manifestacions en favor d'una Lli-beretat d'Expressió, els judicis, la fuga, les presons i l'exili és prou conegut com per a no entrar-hi en detall.

Ara l'Albert Boadella i en Ferran Rañé hauran de comparèixer davant d'un altre tribunal, aquesta vegada civil. El judici serà evidentment diferent. Pensem que els que varen presentar la denúncia hau-ran de descobrir-se públicament. Reco-neixerem les cares. Deixaran de ser co-mentaris, per convertir-se en evidències.

Tothom té dret a pensar i opinar com vulguin —no els hi discutim pas— ara

però cal que assumeixin les seves ac-tuacions. Els actors els obligaren a treu-re's la màscara. Ara pensem —sense re-vengeïmes— que arriba l'hora que els denunciants facin el mateix. Que donin la cara!

Hi hauran sorpreses? La més gran sor-presa seria que els senyors denunciants no haguessin vist la representació a Gra-nollers. O que algun fos dels que es re-lacionaven «amicament» amb els orga-nitzadors. Però això només són conje-ctures, únicament respallades pel clam popular. Seria desconcertant!

La veritat només la sabrem quan do-nin la cara, la seva, naturalment. Men-tre, amb el teló tirat, els actors —de la denúncia— són únicament rumors.

Els pares d'un dels ara indultats varen anar a demanar clemència a un d'aquests «anomenats». Als diaris també hi va sor-tir el seu nom. Nosaltres esperarem. Tin-drem paciència. El judici civil ens por-tarà sorpreses.

I segurament que aquesta no serà la única.

LLUÍS GARRIGA, S. A.

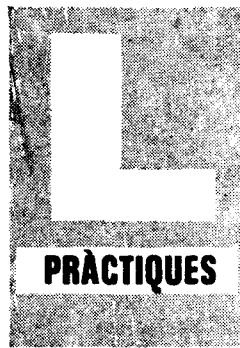
Aparellatge Elèctric

Angel Guimerà, 7 al 11 - Telèfon 870 21 94

Telex n.º 53061 Luga

GRANOLLERS

BARCELONA

som

**Auto-Escola
CANO**

avlat ens coneixerà per

**Auto-Escola
SCALEXTRIC**

locals climatitzats · sala de biblioteca ·
bar · música ambiental · sala de teòriques
cabines electròniques

PREUS POPULARS

Passeig de Colom, 29
avlat, una nova secció al
Carrer Roger de Flor, 57
GRANOLLERS

Batlle

MATARÓ - GRANOLLERS

Rebaixes i ocasions durant aquest mes

FOTOGRAFIA i DISCOS

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

(B.O.E. N.º 240 7-10-74. DECRET LLEI 12 1973 DE 30-11-73)

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

LIBRERIA CARBÓ

CLAVÉ, 36 - GRANOLLERS - TEL. 870 04 32

Confii els seus impresos a

IMPREMTA ROCA

IMPREMTA RAPIDA

PLAÇA PERPINYÀ, 20

TEL. 8700586 - GRANOLLERS

Ratilles breus

DEMAGÒGIA

Tot just començada la campanya electoral i ja ens trobem saturats, enfarfats de tanta propaganda. Alguns partits polítics es preocupen més de la creació o recreació d'imatge, de la incitació directa a conquerir un vot més, que no de l'exposició clara i neta del seu ideari i programa polític, que en última instància és el que fa valorar amb exactitud un partit. Cal rebutjar les consignes estereotipades, els clixés estereotipats el centrem-nos i coordinem els drets de Catalunya, per cercar solucions concretes als problemes concrets: mitjans per anul·lar l'atur i en quin marge de temps, en un context de solucions econòmiques globals per Catalunya; assegurar l'ensenyament del català a totes l'escoles del Principat en el termini d'un període prudencial, però concret; establir les fites preferencials per assolir l'autonomia, les reivindicacions nacionalistes, començar una lluita ferotge contra el sucursalisme en totes les caretes.

Si no hi ha un ordre concret, simple, concís de programació que pugui ser dut a la realitat, amb uns mitjans i un temps determinat, mai no podrem exigir responsabilitats als qui ens governin. Una altra vegada ens hauran donat garsa per perdre i serem —com sempre— víctimes de la demagogia botiflera del poder.

Joan Barcon

L'apotecari

Diumenge	11	Oliva
Dilluns	12	Olivet
Dimarts	13	Parera
Dimecres	14	Rahola
Dijous	15	Torrents
Divendres	16	Arimany
Dissabte	17	Bellavista

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti
Redacció: Arian Botey, Josep Cardús, Manel Clot, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M. Farnés, Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.

Col·laboradors: Lluís Bauxell, Pere Canal, Carme Garrell, Ramon Munné, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

La gent de la Banca en vaga

Dissabte passat, dia 3 de febrer, fórem sorpresos per la **Vaga de la Banca**, que, certament va promoure espectació i a molts un xic de mal-de-cap per atendre les seves obligacions de setmanal.

Aquesta protesta laboral va repetir-se el dimecres i dijous d'aquesta setmana. Desitgem que s'arribi a un acord positiu, en bé de tots.

Bimbo altra vegada en vaga

Els treballadors de l'empresa Bimbo, novament s'han declarat en vaga, que ha estat molt comentada pels ciutadans. El dissabte passat, a la tarda, va tenir lloc una **manifestació pels carrers** més importants, amb al·lusions pancartes a la situació laboral.

Millores al Carrer Ramon Llull

Els veïns d'aquest carrer, molt transitat, i que fa molts anys en el seu bell mig hi ha instal·lada una torre d'alta tensió, s'han vist sorpresos per la **millora del paviment**, que fa possible transitar amb més decència que fins ara. La nostra felicitació per aquesta bona obra ciutadana.

Conductor gens humanitari

A quarts d'onze de la nit, del passat dimarts, dia 6, a l'Avinguda de Sant Esteve un ciutadà fou atropellat per un auto, que fou abandonat pel conductor que portava el vehicle. Tan si tenia culpa, com no, el seu comportament fou poc humanitari. Aquest conductor suïcida, només hauria de pensar que si mai ell és atropellat agrairà que no l'abandonin.

El jove atropellat fou recollit per la Policia Municipal que es presentà ràpidament en el lloc de l'accident.

Centrals nuclears

En el cicle de xerrades l'Ecologia Avui, el proper dijous dia 15, a dos quarts de deu del vespre, a la Sala de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, en Marià Millan, del Comitè antinuclear de Catalunya, parlarà de les **Centrals nuclears**. En aquesta xerrada seran projectades diapositives.

Dos granollerins han mort

En el transcurs de la setmana passada fórem sorpresos per la mort d'en Joan Ballada, granollerí conegut popularment pel «nano», que per la seva bondat i caràcter jovial es féu estimar per tots els que el vàrem conèixer.

També morí En Jaume Estrada, descendent de la família granollerina que era coneguda per «Can Patates de la Carretera», actualment estava al cap de la Gestoria Bataller-Estrada, de jove practicà l'excursionisme.

Rebin els familiars el nostre més sentit condol.

Associació de Veïns "Quatre Barris"

Aquesta associació de la barriada del Lledoner, avui dissabte, 10 de febrer, a dos quarts de nou del vespre, en el Club de Jubilats Sant Jordi, celebraran l'**Assemblea General Ordinària** amb el següent Ordre del dia:

Estat de comptes de l'any 1978. — Gestions portades a terme a l'Ajuntament sobre els problemes d'urbanisme. — Informe de la Vocalia de Cultura. — Renovació parcial de la Junta Directiva, i Precs i preguntes.

Nova entitat cultural

Han quedat constituïdes a la nostra ciutat les **Joventut Mèdiques**, amb la intenció d'agrupar a tots els estudiants de Medicina de Granollers i Comarca, fomentar el contacte entre ells i dur a terme una sèrie d'activitats diverses.

Proves de Moto-Cross a Les Franqueses del Vallès

Els afeccionats al moto-cross, demà diumenge, 11 de febrer, podran esolaiar-se en el circuit permanent de l'Escuderia Sastre, on es celebrarà el V Moto-Cross Vallès Oriental i IV Trofeu Montesa.

Hi haurà proves per a debutants i per a professionals. A les 8 de la matinada, es començaran els entrenaments i proves classificatòries i seguidament les curses finals d'aquesta matinal de moto-cross vallesà.

Actuació del Grup Germanor

A la sala d'actes de la Comunitat de les Germanes Josefines, demà diumenge 11 de febrer, a un quart de cinc de la tarda, tindrà lloc un **Festival Artístic-Musical** que el Grup Germanor, dedicarà als avis i àvies que seran obsequiats amb objectes, donatius de firmes comercials.

Felicitem als components d'aquest Grup de Germanor per la seva tasca humanitària que estan portant a terme a la ciutat.

Curs de Sexologia

Del 19 de febrer al 19 de març, els dilluns, dimecres i divendres, es celebrarà el Primer Curs de Sexologia, organitzat pel **Departament de Psiquiatria de la Policlínica del Vallès**.

Per informació i reserva de places, cal dirigir-se a la Creu Roja, a partir de les vuit del vespre.

Món mèdic

El passat dia 26 de gener va començar el contacte entre la càtedra d'Anestesiologia de la Facultat de Medicina i l'Hospital General.

Va fer la primera sessió el titular Professor Miquel Nalda Felipe, qui va exposar els últims criteris de l'especialitat. Va remarcar també l'interès i l'èmfasi que cal posar en la vinculació dels Hospitals Generals i les càtedres universitàries.

El professor és ahora President de la Societat Espanyola d'Anestesiologia i Reanimació i les seves paraules van ésser ben acollides pel que deien i significaven pel personal mèdic a qui anaven adreçades.

La presència dels alumnes dels últims anys de la carrera que reben les últimes classes aquí, juntament amb la nova etapa de contacte docent a nivell de càtedres, donen una nova dimensió a l'Hospital d'aquesta ciutat.

Els Jubilats convidats al Teatre d'Els Gorchs

El Quadre Escènic d'afeccionats granollerins, demà diumenge, a les 5 de la tarda, dedicaran la seva representació de «Marieta cistellera», als jubilats.

Tots els que vulguin assistir-hi podran disposar dels autocars que sortiran, a les quatre, de davant del Parc Municipal Francesc Torras. Com és de suposar, el viatge i la representació serà completament gratuït.

Telefons d'Urgència

Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 82
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

La llegenda «Pro Subnormals»

Primerament rebí la més sincera felicitació per la seva ja popular «Plaça Gran», que ha vingut a omplir una necessitat del nostre Granollers, tenir una revista oberta a les inquietuds dels seus homes, als homes que han fet possible que la nostra ciutat fos una ciutat amb vida.

Li agraiexo també l'editorial publicat en el darrer número «PARÀSITS DE LA BENEFICÈNCIA. A la caça d'una entitat altruista».

Veritablement, és hora que aquestes maquinacions s'acabin i que entitats com la nostra, puguin viure sense haver de suportar aquestes manipulacions vergonyoses e hipòcrites, on els estafadors encara són aplaudits per el públic ignorant, de l'ús que es farà dels seus diners.

Però abusant de la seva benevolència voldria fer algunes puntualitzacions sobre festivals i beneficència, per informar els seus lectors del criteri del nostre Patronat.

Refusem servir d'ham per qualsevol benefici econòmic, com el cas concret de la Gran Olimpíada del circ que necessitava una entitat benèfica de Granollers per poder actuar al Pavelló d'Esports, que amb molt bon criteri és negat a tota actuació no esportiva. Ens oferien una quantitat de diners incomparablement inferior, a la que ells podrien recollir pel seu benefici, i això amb la llegenda «A Beneficio de los subnormales».

Tenim el desagradable record d'una actuació de La Guillermina Motta al Club Astòria de Granollers, fa uns anys, també a benefici dels subnormals; festival que ens va oferir molt amablement en Joan Illa i Morell en nom del tristament famós C.I.T., que en aquells moments presidia el Sr. Pere Viaplana i Riera, ens donaven tota la recaptació, descomptant l'import del lloguer del conjunt musical, el locutor, i les despeses del local; la sala era plena de gom a gom. Les des-

peses devien ser moltes i molt grosses doncs fins avui encara no hem cobrat ni un ral...

També estem cansats de veure persones a sou o aprofitades, venent objectes o demanant per les cases o pels carrers en nom dels subnormals, aquests desaprofissats han de ser denunciats a la policia.

El Patronat de Subnormals a la Ciutat de Granollers només passa a cobrar els rebuts de socis, fa la venda de christmas per Nadal i la campanya de la joguina, fabricat pels nostres tallers, als col·legis. Qualsevol altra petició de diners sabeu que no és nostra.

Però nosaltres no tenim més que agrairment per les persones i entitats que d'una forma altruista ens ofereixen la seva ajuda i aportació econòmica, gràcies a l'ajuda de tots hem pogut viure fins avui i nosaltres sabem ser agraïts.

Per exemple la Federació Catalana de Futbol va organitzar per les festes de Nadal un torneig de futbol infantil a benefici del nostre patronat. L'entrada era gratuïta i hi havia una taula on tothom qui volia, podia fer un donatiu. La recaptació íntegra que sobrepassava les vint mil pessetes ens va ser entregada en la seva totalitat. ¡Això, naturalment que ho volem!, això és digne de tot el nostre elogi i el nostre agraïment.

També la Societat de Pescadors que

cada any en la seva festa social fa una important aportació a la nostra entitat, es una actitud que nosaltres, no tenim paraules per agrair i que valorem enormement.

També l'equip organitzador dels de la Cavalcada de Reis especialment al Sr. Climent que cada any d'una forma quasi anònima ens ha fet arribar al nostre centre la visita dels Reis, perquè els nostres nens poguessin rebre les joguines i participar de la il·lusió d'aquesta Festa.

A les senyores que ens venen els christmas per Nadal, etc.... Som conscients que som un patronat estretament vinculat al poble i valorem enormement la cristiana actitud, de tants i tants benefactors nostres, que comparteixen els seus béns. (Els que han estat beneïts amb uns fills plens de salut) amb nosaltres que no hem tingut aquesta sort i que hem hagut de lluitar perquè els nostres fills puguin rebre una educació a la que tenen dret i que volem i exigim per a tots.

Per això ens enfadem tant quan ens sentim manipulats.

Gràcies Sr. Director per aquesta oportunitat.

Rebi la més cordial salutació.

XAVIER QUINCOGES i BOTER
President del Patronat
Comarcal de Subnormals

La Parròquia pot enfonsar-se

Els barcelonins amants dels valors culturals, estan apenats davant la possible pèrdua de vint edificis que tenen un valor representatiu, si no artístic, de la ciutat de Barcelona.

La decisió de la Corporació Metropolitana, és conseqüent d'una administració que únicament s'ha interessat per allò que ha resultat rendable. No tenim pas d'anar a Barcelona per saber-ho. A la nostra ciutat la gent no es mou per altra cosa; la rendabilitat. El vedell d'or als peus del qual s'han sacrificat estimables valors del país.

L'Església Parroquial de Sant Esteve, amb el seu campanar gòtic, és una inconfusible senyal d'identitat pel qui arriba a Granollers, des de qualsevol de les vies de comunicació que hi condueixen: Les recents pluges han fet evident que l'església parroquial pot enfonsar-se abans de ser acabada: millor dit, a causa de no ser degudament acabada. Grosses goteres han fet acte de presència en tot l'edifici i pels finestrals mal protegits s'hi filtra l'aigua a les parets.

La ruïnosa situació de l'edifici, afecta l'honor de la ciutat. Principalment és un compromís seriós, per aquells cristians que, a partir del Concili Vaticà II, pretenen esquivar la nova exigència cristiana, cercant ambients més afalagadors: Com si poguessin burlar el judici del Senyor, a qui volen servir, anant ací o allà a «complir» un determinat precepte, bo i abandonant el sosteniment de la pròpia Parròquia, vincle d'unitat amb la diòcesi i l'Església universal.

Cal cobrir a les necessitats de l'església on Déu ens ha plantat, contribuint per imperatiu de la pròpia consciència, sense esperar servils copets a l'espatlla. I heus ací un crit d'alerta que atany a tots.

El clergat no pot treure solucions de la seva mànega i, per raó de la seva interinitat, tampoc no pot assumir responsabilitats materials: La Parròquia és patrimoni de la ciutat. És a tots els ciutadans de Granollers, a qui Déu i la història ens demanarà comptes.

Maria Victòria

**CLASSES
D'ANGLÈS**

Grups limitats

Telèfon 870 08 95

Anècdotes i Xafarderies

● El P.S.U.C. ocupa «Viviendas Municipales de Granollers, S. A.». Els socialistes unificats —comunistes— han canviat de local. A partir d'ara se'ls trobarà a l'antic despatx de l'esmentada societat anònima.

L'anècdota no és tan sorprenent si pensem que un conseller municipal, membre de la Junta de la Societat, és capdavanter de l'esmentat partit polític.

● **Iconografia escolar.** Abans, sobre les pissarres de les classes hi havia una creu i les fotografies de torn. Ara, després d'un temps, hi hem observat un gros termòmetre penjat on s'hi col·locava la creu. Després es comprenen les manifestacions d'alumnes demanant calefacció a l'escola...

● **L'O.J.E. ha ocupat l'antic local de Can Piera.** Una colla de joves s'hi reuneixen habitualment. Al cartell de la vidriera d'entrada hi ha un escut amb una espècie de creu i un lleó. Quan s'obre la porta s'hi veu sobre fusta un text encapçalat per la paraula «Juramento».

La política local de la joventut de qui depèn? Dels de sempre?

● **L'enllumenat del carrer del Pont.** A aquest carrer —de l'Aurora o Josep Umbert— encara hi ha les antigues bombetes elèctriques que sense servir estan sostingudes de banda a banda del carrer. Conviuen des de fa molts anys amb els fanals actuals.

Amb tants fils que hi passen, un més o menys, podria quedar inadvertit, però són massa anys per a mantenir antiguitats. Cal vetllar per quan una cosa no serveixi es tregui.

● **L'ecologia no és «per definició anticapitalista».** En Jordi Baiget, que és del grup de defensa del Montseny i Montnegre, és també representant del P.S.C. del Vallès Oriental. En la seva conferència va desmentir el text que acompanya el programa de les xerrades. I és que la lluita ecològica es dona a tot arreu.

● **Convergència i Unió volen «Joc net».** Aquest és dels primers documents electorals que veiem circular. En ells demanen ajuda per si vols fer d'interventor en les taules electorals. El títol diu: «Volem Joc net».

Hauem de començar a comprar escombres!

● **Les muntanyes russes.** El tram del carrer Murillo ue parteix de l'avinguda Sant Esteve fins a la via, el llarg del carrer Murillo que parteix de l'avingades d'aquell sector estan abandonats pel nostre consistori.

Bassals d'aigua, grans desnivells de terreny, veritables muntanyes russes..., d'un sector àmpliament edificat i amb molta densitat de població.

Que encara no tenen dret al paviment asfàltic? Han de fer més mèrits que trepitjar fang cada dia?

Comentaris d'urgència

El model de societat

La campanya electoral ja està engegada.

Els Partits i Coalicions s'adrecen a l'electorat i li presenten uns homes i uns programes.

Uns homes que normalment són els «seus» homes, comptant amb els canvis de camisa d'última hora; i uns programes que sovint no són realment els «seus». Perquè si bé hi ha Partits que ofereixen el seu programa de sempre, amb les adaptacions adients a l'actual moment econòmic, social i polític, també n'hi ha que proposen uns programes que no corresponen al model de societat que propugnen, si més no a llarga termini, i que, en canvi, s'assembla com una gota d'aigua a una altra gota d'aigua al programa dels seus adversaris, que propugnen un model de societat ben diferent.

Per tant, l'elector no en tindrà prou amb llegir el programa. Haurà de fer-ho tenint en compte els propòsits últims de cada Partit i la seva història. En el fons, ja sabem que, pel que fa referència al model de societat, els Partits amb un cert pes específic poden classificar-se en tres grans grups: Aquells que persegueixen perpetuar els privilegis d'aquests últims quaranta anys; aquells que volen una economia socialitzada, en la diversitat de models actualment existents o bé en algun altre de nou que es confia en inventar; i aquells que, en el marc d'una economia mixta, respecten i fomenten la inactiva privada, aplicant els correctius adients per tal de garantir els progrés per a tothom i corregir els desequilibris.

Els tres grans grups són ben presents en la confrontació electoral i, pel que sembla, aquestes eleccions no permeteran les barreges de les anteriors. Cada ciutadà haurà de fer la seva opció.

C. U.

Retalls del Butlletí Oficial de la Província

ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL

26 de gener — PARETS

Formulada y rendida la cuenta del Presupuesto extraordinario para pavimentación, alcantarillado y alumbrado de varias calles de esta localidad, correspondiente al ejercicio de 1974, se hace público.

27 de gener — MOLLET DEL VALLÈS

Aprobó inicialmente el proyecto técnico de Instalación de alumbrado público.

30 de gener — LA GARRIGA

El Ayuntamiento pleno, con fecha 21 de noviembre pasado, acordó la modificación de la Ordenanza sobre construcción de garajes y aparcamientos.

31 de gener — PALAU DE PLEGAMANS

El Ayuntamiento pleno, en sesión celebrada el día 22 de diciembre de 1978, acordó aprobar definitivamente el proyecto del Estudio de Detalle de alineaciones y rasantes de manzana limitada por la Avda. Diagonal, calle en proyecto y calle Colón.

2 de febrer — STA. MARIA PALAUTORDERA

Aprobados por este Ayuntamiento pleno los pliegos de condiciones:

Regulador de la subasta de las obras de la primera fase de la piscina municipal.

Regulador de la contratación de las obras para construir una fuente luminosa en la plaza de José Antonio.

2 de febrer — GRANOLLERS

El Ayuntamiento de mi presidencia, en sesión plenaria, acordó aprobar el expediente de modificación de la Ordenanza fiscal núm.

25, reguladora de la tasa sobre puestos de atracciones en las ferias y fiestas de la Ascensión y Fiesta Mayor de esta ciudad, situados en terrenos de uso público, a partir del ejercicio de 1979.

2 de febrer — LLINARS

D.ª María Esteva Sans, actuando en nombre propio, ha solicitado de esta Alcaldía licencia para apertura de un local dedicado a pastelería, a emplazar en calle Mayor, 1.

29 de gener — LA ROCA

GENERALITAT DE CATALUNYA

La Comisión Provincial de Urbanismo, en la sesión del día 15 de enero de 1979, adoptó el siguiente acuerdo:

Someter a exposición al público, de conformidad con lo establecido en el artículo 125, en relación con el artículo 151, ambos del Reglamento de Planeamiento, durante el plazo de treinta días, a contar del siguiente al de la publicación del presente acuerdo en el Boletín Oficial de la Provincia, los trabajos de elaboración de las Normas Subsidiarias del municipio de La Roca, realizados por los Servicios Técnicos de la Comisión Provincial de Urbanismo, en coordinación con los correspondientes de la Dirección General de Urbanismo, a los efectos de que, durante dicho plazo, puedan formularse sugerencias y, en su caso, otras alternativas de planeamiento por parte de Corporaciones, Asociaciones y particulares.

CONVENIS COLLECTIUS

Convenio Colectivo de ámbito provincial de Hostelería.

La vista és la que treballa

Hem observat que, moltes vegades, en diferents articles inserits a la nostra publicació, s'usen inadecuadament les preposicions *per* i *per a*.

A fi i efecte de posar-hi una mica de cura, avui volem consignar unes breus normes, per tal que tots plegats procurem tenir-les en compte a l'hora d'escriure aquests mots.

Usarem, doncs, la preposició *per*, davant d'un nom o d'un pronom, sempre i quan representin el motiu, el mitjà o bé l'autor de l'acció expressada pel verb. Exemples: *ho ha fet per por*; *per la vida es perd la vida*; *per ell hem guanyat*.

En canvi, escriurem *per a*, quan vulguem significar la finalitat, l'objecte o bé la destinació. Exemples: *no tinc prou diners per a tothom*; *no ets bo per a res*; *hem comprat un llibre per a la nena*.

També usarem *per*, davant d'un infinitiu, quan l'oració que el conté depèn d'un verb. Exemples: *he vingut per veure els amics*; *m'hi vaig acostar per sentir-nos millor*; *m'esperen per dir-li-ho*.

Escriurem *per a*, quan l'oració que conté l'infinitiu depèn d'un nom, d'un adjectiu o d'un verb acompanyat d'una negació. Exemples: *han dut fruita per a vendre*; *homes bons per a ser dirigents*; *no serveix per a mestre*; *no n'hi havia prou per a convèncer*.

Finalment, hem de recordar que cal bandejar absolutament la combinació *per a que*, tan sovintejada, la qual substituïrem per mot *perquè*.

Una altra errada que hem observat a la secció «Vila oberta». Hem llegit la frase *robatori de moneders*. No tenim notícia que a Granollers hi hagi cap fàbrica de moneda. Per tant, és impossible robar moneders, posat que un *moneder*, en català (i fins i tot en castellà, *monedero*, 1.ª accepció del Diccionari de la Llengua Castellana), significa *el qui fabrica moneda*. Per tant, com que creiem que allò que es volia assabentar al públic és que malauradament es va estenent la pràctica del robatori d'aquestes bosses o carteretes per a portar diners, les quals, principalment, usen les dones, calia escriure, llavors, la paraula *portamonedes*.

I, ara, volem formular una pregunta a l'admirat mestre i gran amic Xixu. A la seva darrera «Glosa», hem observat el mot *deports*. Nosaltres no tenim tampoc notícia que l'Institut d'Estudis Catalans hagi admès, fins avui, aquest mot. Sabem només que per tal d'expressar la pràctica d'un joc o d'un exercici corporal en què es fa prova d'agilitat i destresa o de força, i que aprofita al cos i a l'esperit, al qual dona promptitud, ardidesa, tenacitat, etc., com són els jocs de pilota, la natació, l'excursionisme, etc., cal utilitzar la paraula *esport*. Si anem lluny d'osques, agraiem la informació.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Gavineta xafardera Complanta pels companys assassinats

—«La ira, la ràbia més intensa m'absorbeix i se m'emporta per viaranyes aliens, fins ara, a la meua manera de ser. I vull deixar palesa la meua indignació, que arriba a ser sublimada per una naixent rebel·lió contra l'espècie humana.

«La fellonia m'arrabassa. I jo, que mai havia sentit la còlera, ara la sento vibrant, impotent per ara, dins del meu pobre pit.

«Ho havia escoltat, d'antuvi, pel transistor. Després, una gavina que havia fugit espaiada d'allà, m'ho ha contat amb pèls i senyals. Em costava de creure-ho però era brutalment cert. L'agressió humana als animals havia estat funesta per a les gavines un cop més, i no tan sols per a nosaltres, sinó per a una quantitat dels germans animals, ocells i peixos.

«Galizia. Un vaixell encarregat del transport de petroli es va esberlar com una glà. El mortífer líquid es va escampar per l'aigua i ens està causant la mort més cruel i lenta que et puguis imaginar.

«Milions d'anys ha estat l'home compartint la vida i la mort amb els animals, però mai havia destruït el medi ambient. Fins fa poc, fins a la civilització industrial, no ens han arribat aquestes agressions salvatges.

«I ara, un atemptat mortal més, un de tants. Saps com moren les gavines, ara, a Galícia? Ja no temen que trobaran la mort, però la gana les empeny a llançar-se un cop més a l'aigua, per caçar un peix. Els ois les empasturen i no poden arrancar el vol. Les corrents o el seu estorç, les porten a les platges on van morint de gana, i sobretot de la tristesa de no poder emprendre mai més el vol.

«Assassinat! Assassinat en massa! Massacre ignominiosa en nom de la civilització!

—«Però el progrés...

—«Ni progressos ni samfaines! Vosaltres, els coloms, pot ser que us vagi bé tot això, sou unes aus «civilitzades» i viviu a les ciutats, de la mà de l'home. Sou una mica la seva excusa moral, ja que us dona unes moles de pa pensant que fa un bé a la natura... Quina barra! Així que pugui, se us menja amb un arros a la cassola!

«Vollia dir-te però, el que em sembla més important. I és que els humans no se'n preocupen pas gens de les nostres vides. Hi ha, sí, uns bons jans, uns bonaires, que es diuen ecologistes, que treballen per recuperar una mica l'habitat net que teníem fa tan sols cinquanta o seixanta anys. Quatre ecologistes de bona te entroncats a totes les multinacionals i a la torça dels Estats... Quin desequilibri de poders! El Mon està tocat de mort.

«No cal que ens encaparem a convencer l'home que tots els animals som tan talls de Deu com ell mateix, doncs, de tan totxo que es, s'entossudeix a pensar que es l'únic ser de la Creació que posseeix una ànima. Passareis! Si es veïessin amb els nostres ulls...!

«Monopolitzen l'esperit, i si algun atrevit gosa parlar d'una vida ànima dins dels animals, ha de ser en un estat d'inferioritat. Ànimes de segona classe. I si hom parla dels vegetals, està mig foll, i si algú gosés dir que Deu va infondre ànima des de l'home més savi fins a la darrera pedreta de la platja més perduda, el tancaríen a un manicomi.

«Tu creus que l'home, l'únic ser de la Creació que mata per matar, que s'autodestruïx, que sap sentir odi, és l'únic que ha de tenir ànima? Si és així, si l'ànima de què es parla és la que els diferencia en aquest sentit de les espècies animals, ja els la regalo. No la vull pas aquesta ànima. Ara, si l'ànima de la que es parla és aquesta teòrica ànima de la vida eterna i tot això... Com poden ser tan creguts? T'imagines una «vida eterna» formada tan sols per sers humans? Quina mamarratxada!

—«Per això, els humans no parlen de crims en aquests casos.

—«No volen carregar la seva consciència amb més assassinats. En diuen «catàstrofe ecològica» i es queden tan «panxos».

«Però nosaltres, els animals, ho veiem amb altres ulls tot això. I que no em vinguin amb històries de progressos i altres ruqueries. Si hi ha una altra vida, l'home haurà de respondre no tan sols dels seus crims dintre de la seva pròpia espècie. Haurà de respondre de cada un dels assassinats que hagi comès amb els animals, i amb totes les coses de la Terra. Ja veuràs, ja, quins mals de ventre...!

—«Ja els podrien venir ara a més d'un, aquests mals de ventre...

—«Una hora o l'altra els tindran. No pateixis. Però, mentrestant, no puc deixar de plorar amb ràbia mal continguda, pels meus companys assassinats...

Daar se'm va acostar i amb les seves ales em va cenyir, tendrament, l'asquena. Ell, m'entenia.

— Els humans, no ho sé.

Gavineta

Els pesos morts

En una cosa, crec, estariem tots d'acord: La propaganda i la publicitat tenen un pes important en els mitjans de comunicació. I més encara: és difícil destriar en aquests mitjans el que és propaganda i publicitat del que és informació.

Per via negativa: quan veiem mimvar la publicitat a la TV a la ràdio i a les revistes, tenim una instintiva sensació d'alliberament.

Amb tot, davant d'aquests fenòmens sempre hi ha el recurs de tancar l'aparell, girar full. Aquests canals de comunicació publicitària per causa de la seva especificitat són sempre salvables, els veus venir, te'n pots defensar. Això ens passarà, així ho desitjo, durant els imminents dies de campanyes electorals: Salut i força... per girar full quan calgui! Al cap d'avall la broma, a repèl de molts, només durarà vint-i-un dies. Durant aquests dies d'aixecament de la veda difícilment que ens aixequin el paquet.

Allà on ens han aixecat la camisa ha estat durant els dies que han precedit

a la campanya electoral. Tothom ha tractat de fer la jugada del murri. La violació de les masses ha estat flagrant. O almenys els fets ho designen.

Enumerem-ne uns quants d'entre molts:

31-1-79 El Sr. Suárez visita a Estrasburg el Consell d'Europa. Fa electoralisme del bo, ho reconeix l'oposició. Antigament enviàvem a Europa taronges i molsudes folklòriques. El ressò a la T.V.E. va ser altíssim, eixordador.

3-2-79 El Consell de Ministres acorda: Revaloritzar pensions. Ajudar els ens provincials amb uns quants milers de milions de pessetes. I esmenar la plana sobre l'ús de la T.V.E. per part dels partits polítics petits o de caràcter no estatal. D'això se'n diu eficàcia.

5-2-79 Una roda informativa a TVE sobre terrorisme embolica el Sr. Martín Villa (UCD) i Sr. Múgica Herzog (PSOE) en una descarada lluita per la conquesta del vot. La frivolitat fins i tot juga amb els morts, quines galtes!

Entremig, presentacions de candidatures, aclariments pre-polèmics, declaracions a agències de Premsa, sondeigs d'opinió brandits selvàticament. I tot això enforollat en espais genèricament informatius. Uns, celebrant centenaris, els altres, governant, l'oposició estrenant ofici. Esbatussant els uns amb els altres, el cas és fer forat a la informació. Convertint-nos a tots en camells i altres en bens.

Demanem serietat i que no es faci irreversible allò de «no és això».

Si tinguéssim temps, durant aquests dies, seria bo de llegir un llibre «La propaganda política» de J. M. Domènech Ed. 62 (1963) i arribar-nos fins a la Fundació Miró a veure la proposta de lectura de propaganda electoral que des del dia 6 de febrer fins el dia 28 tindrà lloc a la institució. La integritat humana de tothom hi sortirà guanyant. Us ho desitjo.

Bonaventura Quin

Llibres

Llengua o Dialecte? Català o Mallorquí?

de Francesc de B. Moll

Francesc de B. Moll és venerable, no solament per l'edat, 75 anys, sinó per la seva dedicació a la llengua a través de múltiples publicacions, edicions i, fonamentalment, per la confecció del monumental «Diccionari Català-Valencià-Balear». No és gens estrany que avui, la seva veu, tant al Principat com a les Illes, tingui una força i una autoritat úniques. Li prové, no solament d'una perseverança en l'estudi del català i d'una difusió de les seves publicacions, sinó, i per tant molt més important a l'hora d'opinar sobre qüestions tècniques, d'uns coneixements, d'una erudició i una competència, potser úniques en el ram de la llengua catalana.

Quan tantes veus s'alcen per retallar el català, per reduir-se la importància, l'extensió o la qualitat, ell pot parlar-ne amb autoritat, i com a menorquí que viu a Mallorca des de jove, amb imparcialitat.

L'Obra Cultura Balear ha tingut l'encert d'encomanar-li la lliçó inaugural dels cursos de català 1978-79 a la Casa de la Cultura de Palma de Mallorca el dia 10 d'octubre de 1978, que està editada en l'opuscle a què ens referim. El tema ja el diu prou el títol que encapçala aquestes línies. Magistralment Moll de-

fensa la unitat del català. Ho fa sense passió, però amb arguments contundents, de forma clara i entenedora per a tothom. La publicació, que es reparteix gratuïtament, valdria la pena que la llegissin no solament els de les Illes, sinó també valencians i nosaltres, homes del Principat. Suggestim a les dues Generalitats la seva difusió en l'àmbit respectiu. Hem de tenir tots idees clares de la nostra identitat i de les nostres petites, però respectables diferències.

Què és, el mallorquí, o el menorquí, etc., llengua o dialecte? Moll contesta: són totes dues coses, com tots els par-

lars del món, ja que totes les llengües estan expressades en múltiples variants. Ho corrobora amb una colla d'exemples, claríssims. Una llengua és un sistema de llenguatge estructurat. Per això, mallorquí, menorquí, i les parles del Principat o de València, com que tenen la mateixa estructura, són una sola llengua. I no hi fa res que mots o expressions puguin, segons els llocs, ser diversos.

Per què hi ha qui s'entossudeix a veure fantasmes i creu que el mallorquí no és català? També Moll surt a aclarir-ho. Si els infants estiguessin ensenyats degudament en la llengua materna, la normalització que la llengua té en l'esfera escolar hauria fet que avui no ens fixéssim en les diferències, que són boniques i enriquidores, sinó en el que tenim de comú. Heus ací el resultat d'any d'incultura i de deficiències escolars. El caos actual podrà ésser encarrilat, creu Moll, i creiem nosaltres, si podem emprendre una tasca docent clarificadora, eficaç i responsable.

Fidel Daumal

Publicació de l'Obra Cultura Balear, patrocinada pel Consell General Interinsular de les Illes, el 1978. Quinze pàgines.

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Subscriuiu-vos-hi!

Terror en el Museu

Cal felicitar al Museu per la iniciativa de donar cabuda dins de les seves activitats al cinema; i més encara per triar un **cicle de cinema de terror**, un gènere que durant molt de temps ha estat considerat com a subproducte o com a cinema de poca categoria perquè no tracta temes ni «transcendentals» ni «importants». Però gràcies a la persistència d'entusiastes del cinema (i per extensió, de la literatura) de terror (i per extensió, del fantàstic), ha arribat el moment en que aquest ha estat estudiat seriosament i s'ha arribat a comprendre tota la suggestivitat, fantasia i, per què no?, poesia que ofereix aquest gènere.

A hores d'ara, ja s'hauran projectat dues pel·lícules del cicle esmentat. Aquest era i és el següent:

- 2-2: NOSFERATU (1921), de F. W. Murnau.
- 9-2: EL VAMPIRO DE DÜSSELDORF (1931) de Fritz Lang.
- 16-2: EL HOMBRE LOBO (1941) de Georges Waggner.
- 9-3: PSICOSIS (1961) d'Alfred Hitchcock.
- 16-3: DR. PHIBES (1971) de Robert Fuest.
- 23-3: LA MATANZA DE TEXAS (1974) de Tobe Hooper.

També cal dir que el cicle no és molt brillant. Primer, perquè resumir un gènere tan ampli com el de terror en sis films és veritablement difícil i segon, perquè la tria de pel·lícules és molt poc representativa dels diferents temes i escoles, per dir-ho d'alguna manera, que el gènere ha promogut. Amb això hom no vol dir que els films siguin dolents, ans el contrari, llur conjunt és més que notable. Però on han anat a parar els Frankenstein, mòmies, fantasmes, King-Kongs, els films ja clàssics de la Universal o de la Hammer, o les pel·lícules d'en Fisher, Browning, Bava i fis i tot alguna de la Procinés espanyola o d'en Naschy?

Però hom també sap, i serveixi com a compensació, que la trobada de determinades pel·lícules és quasi impossible. Existeix una cosa que és la caducitat de drets d'exhibició per la qual una pel·lícula no es pot projectar una vegada han passat cinc o sis anys després de la seva estrena, fins que algú no torni a comprar els drets per a una reposició. Per això la recerca i futura projecció de films concrets amb uns quants anys a sobre, és tasca que gairebé només pot realitzar la fil·moteca o la RTVE perquè si hom parteix de les distribuïdores comercials o no-comercials, poca cosa trobarà. Potser la solució hauria estat en delimitar els anys de producció (i no intentar abraçar des del 21 fins al 74) i programar un cicle més coherent i amb pel·lícules més disponibles.

«**Nosferatu, Eine Symphonie des Grauens**» és el primer film de la història que tracta el tema del vampirisme. Dirigida per **F. W. Murnau** a l'apoteosi de l'expressionisme alemany, és un model clàssic on el romanticisme i la poesia de la novella «**Dràcula**» de Bram Stoker és plasmat de forma magistral pel director alemany.

«**M**», del també alemany **Fritz Lang** és més que res una metàfora de l'Alemanya prehitleriana mitjançant la història d'un psicòpata assassí de nens; significativament el títol inicial del film era «**M**, un assassí entre nosaltres». Pel·lícula no precisament de terror, és obra mestra.

A diferència d'altres mites terrorífics (vampirs, mòmies...), la licantropia no té antecedents literaris directes. «**The Wolf-Man**» —que hom no ha vist— és la segona pel·lícula feta sobre l'home-llop, dirigida per un director no massa conegut, **George Waggner**, i interpretada per Lon Chaney Jr., fill del que fou anomenat «home de les mil cares».

«**Psicosis**» és un dels films més famosos d'en **Hitch**. Malgrat que el final sigui massa precipitat, l'obra té un desenvolupament per-

fecte i com sempre el director anglès sap guanyar-se l'espectador de la forma que vol.

«**The Abominable Dr. Phibes**» és el personatge més recent que ha sortit del gènere. Film exquisit, refinat, subtil, per a paladars exigents on l'assassinat és tractat com a una de les belles arts; i tot amb la interpretació superba de Vincent Price i la direcció eficaç de **Robert Fuest**.

«**The Texas Chainsaw Massacre**» al cap de quatre anys de realitzar-se, ja s'ha convertit en un petit clàssic del gènere. Feta amb pocs mitjans (en 16 mm. llavors ampliat a 35 mm.) i encara que es basa en fets reals, és una variació del comte Zaroff, aquell caçador d'homes perquè amb les bèsties ja no aconseguia emoció; en aquest cas són escorxadors que estripen i serren literalment llurs víctimes. Terror en estat pur, té totes les característiques d'un malson i una de les poques vegades que es pot dir allò de desaconsellable per a persones de cor sensible. En **Tobe Hooper** ha aconseguit una petita obra mestra.

Lluís Bauxell

Roda de premsa del B.E.A.N.

Ja ha començat l'època electoral. Els partits i coalicions han posat en marxa els seus aparells propagandístics. Els uns amb grans mitjans. Els altres gairebé de paraula.

Un d'aquests darrers, és el Bloc d'Esquerres d'Alliberament Nacional, i està format per una coalició d'Independents, PSAN i Bloc Català de Treballadors. D'aquests darrers, cal dir que no se'n coneix cap per aquestes contrades.

La llista, ve encapçalada per en Lluís Maria Xirinachs i en Fèlix Cucurull, ambdós independents i en tercer lloc en Jordi Monés del PSAN.

Com a fet remarcable, tenim la presència a la llista d'elements de la nostra comarca, com són Encarna Velázquez, de Bigues, amb el número 7, en Salvador Casanova de Granollers amb el 9, i en Josep Maria Valls de L'Ametlla, amb el 19, els tres com a Independents i al lloc 32 el membre del PSAN en Llorenç Peláez de La Roca.

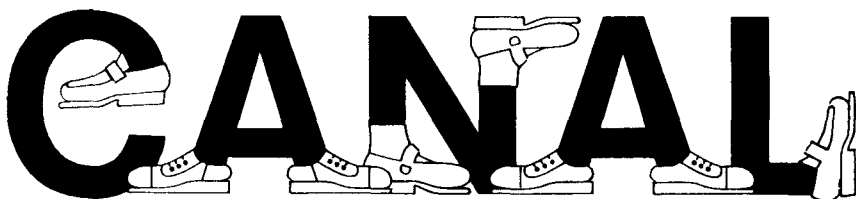
Aquests conciutadans, són els qui ens

convocaren i amb l'absència d'en Salvador Casanovas ens explicaren en roda de premsa, celebrada a l'Hotel Europa, detalls dels seus propòsits. Sis redactors acudirem a la cita.

La campanya és senzilla. Sis milions de pressupost, aportat per parts iguals per cada un dels grups. Segons sondeix d'opinió, poden treure dos escons al Parlament. La seva ideologia, girarà entorn a l'accés del poble al poder polític i econòmic, exercici de les llibertats democràtiques i exercici del dret de l'autodeterminació, així com col·laborar amb les diferents nacionalitats en la lluita per aquests drets. L'àmbit d'aquesta candidatura és País Valencià, Les Illes i Catalunya.

També cal destacar la preparació d'una llista per les Municipals, aquí a Granollers. Possiblement es formaria un nou bloc entre Esquerra Republicana, PSAN i Independents.

J. Comas

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÈFON 8708560

Els altres: posseir-los o respondre'n

Els altres són una peça clau en la nostra vida. Ells i nosaltres en formem la trama. Com en un teixit, entrelaçats i entrecreuat amb l'ordit. Tanmateix som destriables. Se'ns pot aïllar i analitzar, però el teixit s'esquinça i es desfà.

Topem amb els altres i ens entrebanquem mútuament. Tant, que ells afaiçonem tota la nostra existència. Ens endeguem i ens desmarxem recíprocament. Ho vulguem o no. En siguem conscients o no.

Vivim tan entrelligats que les conseqüències, positives o negatives, són inevitables. Hi estiguem o no d'acord, ens

fem i ens desfem, ens construïm i ens destruïm. És així de fatal o de sortós, com vulgueu.

Sense els altres, no seriem, no parlariem, no somnariem, no pensariem. A cap nivell, ni en el més elemental ni en el més complex. Es tracta d'una realitat totalment anterior a qualsevolga decisió nostra.

Sense el mirall o la paret que són els altres, no hauria estat possible descobrir-nos. Ni ens hauríem reconegut ni ens hauríem trobat. Necessitàvem del contrast per tal d'autoidentificar-nos. El «tu» i l'«ell» ens han provocat i hem pronun-

ciat el «jo». El «vosaltres» i l'«ells» ens han desensonyat i eixorivit i hem cridat el «nosaltres». El «jo» i el «nosaltres» neixen després del «tu» i de l'«ell», després del «vosaltres» i de l'«ells».

Els altres han estat sempre presents en la nostra vida com a objectiu: apoderar-nos-en o respondre'n, servir-se'n o servir-los. Els conquerim per tal de dominar-los i d'eliminar-los. O bé deixem que s'apoderin de nosaltres i ens interpellin, responsabilitzant-nos d'ells, de la seva construcció i de la seva realització. Vet aquí el dilema. Els altres hi són i no podem ignorar-los ni desentendre'ns-en.

Per a Jean-Paul Sartre —i, amb ell, per a molts d'altres— l'infern són els altres. Per a Jesús de Natzaret —i, amb ell, per a molts d'altres—, el cel són els altres. Tot depèn de la direcció, perquè l'opció és ben lliure.

No és que els altres deixin de ser ells, no es tracta de cap sublimació. Ben al contrari, prenent-los tal com són, amb totes les seves limitacions i amb totes les seves capacitats, es tracta de creure-hi o de soportar-los, de comptar-hi o de negligir-los.

Cal una renúncia i cal una acceptació. Ningú no renúncia per a quedar després amb les mans buides. Renuncia per a quedar amb les mans més lliures i aconseguir una acceptació més plena. Cal la renúncia a si mateix per a reeixir en l'acceptació de l'altre. Perquè sigui incondicional i desinteressada, cal que esclati l'amor. L'amor que no condemna, l'amor que creu fins i tot en l'impossible, en el redreçament de l'altre. Perquè creu i estima es lliura irreversiblement, sense remordiments possibles, sense nostàlgies airades.

Josep Cardús i Grau

GLOSES

L'absurditat de la guerra

En una de les seves obres, escrita com gairebé totes en llengua francesa, el notable literat francès Panait Istrati ens relata un conte amb tot el valor d'una paràbola allisonadora. La seva lectura ens colpí de tal manera que el seu record ha romàs ben estargit en la nostra memòria, tot i haver transcorregut un gavadal d'anys de llavors ençà.

Heus ací la narració a què fem referència i la conseqüència moral que se'n desprèn a ús i profit de la humanitat, ben insensible, per cert, a tota exposició apologètica.

Es tracta de dos viatgers que caminen per una fangosa carretera, tot fent petar la xerrada per escurçar el trajecte, quan de sobte topen amb un fastigós gripau que devia viure per aquells indrets. Un dels viatgers s'ajup per agafar aquell animallet de pell aspra, sota la qual es placen unes glàndules que segreguen un líquid acre d'olor irritant.

Mentre se'l mira sobre el palmell de la mà, se li acudeix la idea tan estrafalària de proposar una juguesca al seu company. Li diu que ell es veu amb l'ànim de menjar-se aquella bèstia tan repugnant, i es juga una forta quantitat que ho aconseguirà. El seu amic s'hi avé tot seguit perquè no el veu capaç de portar a terme una fanfarronada de tan mal gust.

La juguesca, per tant, segueix endavant i quan el seu iniciador, amb penes i treballs, porta consumida la meitat de l'àpat, fa una nova oferta: proposa al seu acompanyant que, si vol salvar els seus diners, cal que es mengi la meitat restant.

L'avarícia, la por de perdre l'aposta, decideixen l'altre jugador a fer-se càrrec de la part que queda. I amb tot el fàstic del món arriba a menjar-se la resta del festí.

Així és la guerra —conclou Panait Istrati—. Dos contendents la inicien amb la il·lusió d'una fàcil victòria, però no l'aconsegueix malauradament el vencedor, fins que tots dos combatents —el victoriós també— no s'han cruspit, cadascun d'ells, l'acre meitat del gripau que els pertoca en la baralla.

Amargant victòria, tanmateix!

En el sentit literal del mot.

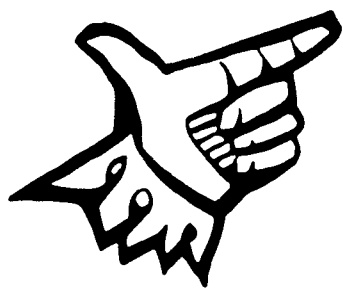
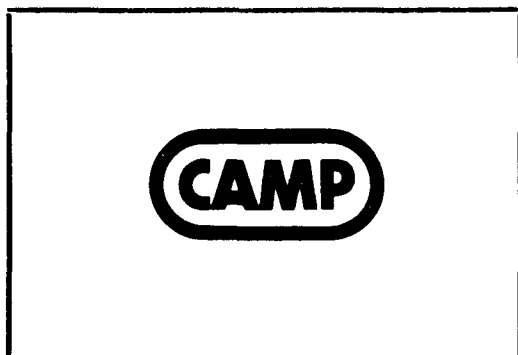
XIXU

Pilar Pou i Parera vídua de Joan Ballada

li és grat de fer extensiva la seva més cordial i sincera gratitud a tots els qui varen assistir a l'acte d'enterrament del seu difunt espòs.

Granollers

31 de gener '79

A L'Ametlla del Vallès

un propietari vendria un troç de la seva

Finca Rústica

molt ben situada amb **aigua, llum i dret d'edificar-hi**

Si pot interessar-li veure-la, convingui dia i hora, telefonant de 10 a 1, de dilluns a divendres al 318 38 46

antoni
ARENAS

pintura publicitària

Especialitat amb retolament de cotxes i valles

Taller: Carrer Corró, 215 - Telèfon 870 16 61 - GRANOLLERS

Anècdotes i Xafarderies

● **Entre sorpreses i «botifarres».** El dilluns passat dia 5 de febrer uns infants de vuit anys varen fer una sortida a veure l'estació i els trens a la nostra ciutat. La sorpresa fou gran en veure que els encarregats de l'estació no volgueren col·laborar. Els mateixos infants, feren algunes preguntes al xòfer que fa el servei d'autobusos de l'estació a la vila i aquest com a tota resposta els feu «botifarra».

● **Guanyarem un ciutadà.** Amb això que per a presentar-se a les eleccions municipals han d'estar empadronats al municipi, ens arriba el comentari que el senyor Frederic Argós —segons sembla segon de llista del P.S.U.C.— haurà de convertir-se en concitadà nostre, si és que encara no ho ha fet. Donem la benvinguda al futur conseller!

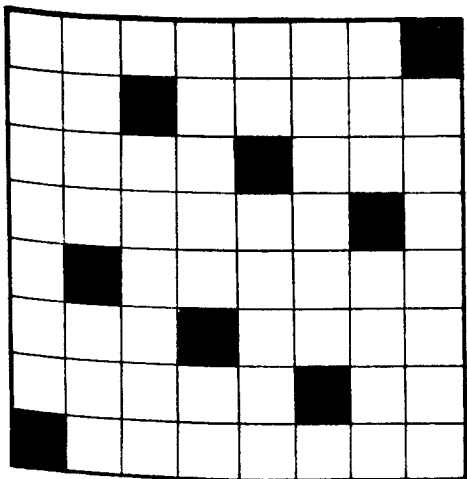
● **El mite del pa.** L'allegoria ecològica d'unes barres de pa trossejades com brotant de les branques d'un petit arbre en un aparador és motiu de queixes i esveraments pel mal ús que es fa del pa. Aquest element a molta gent els recorda la penúria d'aliment. I parlen de la crisi, de l'atur..., i s'obliden del preu del pa en comparació dels grans costos de molts aparadors.

El pa, avui, és encara un mite! Esperem que l'ecologia no es quedi en un altre. De moment ja té els seus ritus.

● **Les llistes telefòniques.** Vint-i-dues pàgines i escaig estan dedicades a relacionar els usuaris del telèfon de la localitat. No és d'estranyar les piles de llistes que es veuen pels carrers a l'hora de repartir-los.

Ara ens reparteixen la llista de l'any 1978. No es pot dir que siguin massa automàtics!

Mots encruats - 9 • Quico

HORIZONTALS

1. Putxinehi. — 2. Adverbi de lloc. Que és de dos colors (f.). — 3. Hàbit d'obrar malament. Percebre els sons. — 4. Conjunts de

Esports

Handbol internacional

Aquest final de setmana, tenim a Granollers Handbol internacional.

La Federació Espanyola té enguany el compromís de l'organització del Campionat del Món, d'aquest esport, esdeveniment que tindrà lloc a final d'aquest mes i principi del proper març.

Com a preàmbul d'aquest Mundial, s'han preparat una sèrie de partits i torneigs com a preparació, de l'equip espanyol. D'ells i amb el títol de Torneig Pre-Mundial 79, i Torfeu S. A. Camp, veurcm dos d'aquests partits a Granollers, i al Pavelló Esportiu Municipal, els que disputaran les seleccions nacionals d'Espanya contra França, que quan aquestes ratlles veigin la llum ja s'haurà jugat, doncs està anunciat per ahir divendres, després per avui a dos quarts de nou tindrà lloc el França-Iugoslàvia, i com a cloenda d'aquest Torneig preparatori es jugarà al Palau Blau-Grana de Barcelona, demà diumenge a dos quarts d'una, el Iugoslàvia-Espanya.

Aquesta és una bona ocasió per als afeccionats a aquest esport visionar en directe uns bons partits, ja que al ser preparatoris possiblement els equips juguin sense complexos excessius de cara al resultat, amb el que poden millorar sensiblement el nivell de l'espectacle.

Lamentem no haver pogut donar aquesta informació en el darrer número, però quan ens arribà la notícia ja s'havia tancat la redacció.

J. Comas

sons. L'última. — 5. Cinquanta. Acció d'aguaitar. — 6. Logaritme. Àcid. — 7. Al revés, se'n mengen per Nadal. Una doble. — 8. Al revés, lliurar-li.

VERTICALS

1. Tovallola. — 2. Mancat de justícia. Per amanir. — 3. Consonant. Grumoll. — 4. Al revés, El primer bisbe de Perth (Austràlia). Element químic 68. — 5. Element químic 57. A la frontera n'hi ha. — 6. Al revés, combustible. Nitrogen. — 7. Relatiu als aris. Lloc on munyen les ovelles. — 8. Direcció en línia recta.

SOLUCIÓ AL NÚMERO ANTERIOR

H.: 1. Atzucac. — 2. To. Aidar. — 3. Orar. ipA. — 4. Rimaré. S. — 5. D. asonaC. — 6. INI. Útil. — 7. Tenir. xE. — 8. torepaT.

V.: 1. Atordit. — 2. Tori. Net. — 3. Z. Amaino. — 4. uaraS. Ir. — 5. sl. Roure. — 6. Adient. P. — 7. Cap. Aixà. — 8. Rasclat.

Agenda

Cinema

ASTORIA

El maravilloso mundo del sexo
El asesino ha reservado 9 butacas

MAJESTIC

El Animal
El bosque en llamas

MUNDIAL

La Svástica en el vientre
El último guateque

PRINCIPAL

Morir en Madrid

SALA SANT ESTEVE - club infantil
Ivanhoe

Exposicions

Museu de Granollers

Granollers d'ahir i d'avui
Tarda, 6,30 a 8,30

Sala Sant Jordi de la
Caixa d'Estalvis de Catalunya

Teresa Santamaria

Feiners: 7 a 9

Festius: 11 a 2 i de 5,30 a 9

A B, Galeria d'Art

Sala A - Antoni Tàpies
20 aiguaforts 1972

Sala B - Sebastià Badia
Escultures i pintures

Matí de 10,30 a 1 Tarda de 5 a 9

Caixa d'Estalvis de Sabadell
Pintures i dibuixos

Tony de Riba i Jordi Estrada

Feiners: de 6 a 9

Festius: de 4 a 9

Dissabte, 10

Handbol

A les 8,30 del vespre - al Pavelló
França - Iugoslàvia

Futbol

Camp E. C. Granollers

Tarda a les 3 - Benjamins

Granollers - Cardedeu

A les 4 - Infantil

Granollers A - Figaró

A les 5 - Alevins

Granollers B - Martorelles

A les 6,30

A.V. Granollers - Gramanet

Diumenge, 11

Matí a les 11 - Partit Benjamins

A les 11,45

Granollers - Sants

Festival infantil

A les 12, Barri Sant Miquel
Carrer Aragó

Sardanes

A les 12, a la Porxada

Cobla Genisena

illa sports
tot per a l'esquí

Generalíssim, 165
Telèfon 870 16 34
GRANOLLERS

Vinya de Alberto Puyol
ACEITES DE OLIVA

Polígono Industrial Pla de Llerona

870 11 00 - 870 94 58

LES FRANQUESES DEL VALLÈS

Una inversió rendable

APARTAMENTS

Totalment acabats

a

L'Ametlla del Vallès

a nivell de Ciutat Jardí

des de 1.999.000 ptes. de preu total

es garanteix el lloguer per temporades

Telefoni al 843 07 49
